

*Til § 15*

Bestemmelsen fastslår, at institutionen kan afholde udgifter ved overdragelse (licensiering eller salg) og beskyttelse af rettigheder, som er overdraget til institutionen efter § 8. Ved udgifter til overdragelse forstås f.eks. udgifter til licensformidling og udgifter til vederlag efter § 12, stk. 1. Ved udgifter til beskyttelse af rettigheder forstås f.eks. udgifter til patentansøgning og udgifter til eventuelle søgsmål ved krænkelse af en af institutionen beskyttet ret.

Bestemmelsen indebærer ikke, at offentlige forskningsinstitutioner selv kan iværksætte eller deltage i produktion eller lignende, medmindre dette følger af institutionens formål.

Bestemmelsen tilsigter heller ikke, at institutionerne skal opbygge egen patentportefølje ud over eventuelt nogle få strategiske områder. Derimod tilsigtes primært at øge omsætningen af rettigheder til partnere i erhvervslivet, der efterfølgende kan forestå det videre arbejde med eventuel patentering.

Vurderingen er, at de enkelte institutioner kun i meget begrænset omfang vil have mulighed endsige gehov for internt at opbygge teknisk, juridisk og markeds-mæssig ekspertise til egenhændigt at forestå arbejdet med vurdering, licensformidling og eventuel patentering af opfindelser. Denne ekspertise vil i vid udstrækning skulle rekvireres eksternt gennem et formaliseret samarbejde med private patentbureauer, de nye innovationsmiljøer m.fl.

Til støtte for institutionernes rekvirering af sådanne ydelser er der på forslaget til finanslov for 1999 afsat i alt 58 mio. for perioden 1999-2002. Efter udløbet af denne periode forudsættes institutionernes indtægter og udgifter ved omsætning af rettigheder at balancere uden behov for yderligere statslig finansiering.

*Til § 16*

Institutionens ledelse har dispositionsretten over den indtjening, der måtte opnås som følge af institutionens overdragelse af retten til opfindelser. Indtægterne kan anvendes inden for institutionens formål og til aktiviteter efter § 16.

Det følger af universitetsloven (bekendtgørelse nr. 334 af 27. maj 1993), at institutionen disponerer frit ved anvendelse af bevillinger, tilskud og indtægter under ét. Det er en betingelse, at institutionen overholder bevillingsforudsætninger og disponeringsregler og varetager de opgaver, der er givet bevilling til; det vil sige undervisningsvirksomhed, forskningsvirksomhed og andre opgaver, som er henlagt til institutionen.

For sektorforskningsinstitutionerne fremgår det af institutionens vedtægter og vedtægtens formålspara-

graf, hvilke hovedopgaver der hører under institutionen, jf. bekendtgørelse nr. 953 af 9. december 1997 om vedtægter for sektorforskningsinstitutioner.

Der henvises i øvrigt til Finansministeriets budgetvejledning for så vidt angår kravene til regnskabsaf-læggelse for regnskabsførende institutioner.

*Til § 17*

I lighed med lov om arbejdstageres opfindelser § 8, stk. 3, foreslås det, at vederlagskravene omfattes af den 5 årige forældelse i lov nr. 274 af 22. december 1908, der er den almindelige forældelsesfrist på for-muerettens område. Fristen foreslås, svarende til lov om arbejdstageres opfindelser, at løbe fra det tids-punkt, hvor institutionen træffer beslutning om, hvor-vidt den selv vil overtage de til opfindelsen knyttede rettigheder.

*Til § 18*

Rektor har i medfør af universitetsloven den endelige beslutningskompetence på universiteterne. Dog kan denne kompetence delegeres til en af rektor be-myndiget person. På sektorforskningsinstitutioner har direktionen i medfør af lov om sektorforskningsinsti-tutioner den endelige beslutningskompetence. Denne kompetence kan delegeres til en af direktionen be-myndiget person.

Klageafskæringen er begrundet i, at der er tale om afgørelser, der til trods for, at disse er offentligtretlige, har en betydelig privatretlig karakter.

*Til § 19*

Da lovforslaget tilsigter en ændret rettighedsforde-ling mellem institution og arbejdstager, foreslås det, at loven gennemføres på en sådan måde, at det ikke berører de dispositioner, der er gennemført i tillid til de hidtil gældende regler. Det forudsættes derfor, at der bliver et halvt år mellem lovens ikrafttræden og dens virkning.

I stk. 2, foreslås det således, at loven først får virk-ning på opfindelser, der gøres efter den 1. juli 1999. Dette giver dels institutionerne god tid til at informere arbejdstagerne om de nye regler, og dels giver det samtidig arbejdstagerne mulighed for at sikre sig ret-tighederne til de opfindelser, der er gjort umiddelbart i forbindelse med lovens ikrafttræden. Formuleringen indebærer, at den arbejdstager, der har gjort en opfin-delse inden den 1. juli 1999, og som er i tvivl om, hvorvidt han eller hun har gjort en opfindelse eller frembringelse, der vil kunne patenteres eller registre-res som brugsmodel, ved at underrette institutionen